

МОТИВИ

КЪМ ПРИСЪДА № 22/06.11.2023.

по НОХД №326/2023 година

по описа на ОС-СИЛИСТРА

АСЕН АНГЕЛОВ ДЕМИРЕВ е предаден на съд, за това, че:

В периода от 05.02.2018 г. - 29.06.2023 г., в гр. Дулово, обл. Силистра, в условията на продължавано престъпление, е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения по чл.47 ал.1 т.2 ЗМДТ в размер на 7157.64лв, представляващи големи размери, като не е подал съответните данъчни декларации, изискуеми по чл.49 ал. 3 от ЗМДТ и Наредба №15 на Община Дулово за определяне размера на местните данъци на територията на Община Дулово, в нито един случай на получените общо 83 броя дарения на обща стойност от 143 837.23лв.

Престъпление по чл. 255 ал. 1 т. 1 във вр. с чл.26 ал.1 НК

В проведеното разпоредително заседание не се констатираха нарушения на процесуалните правила по чл.248 ал.1 т.3 НПК и след като въз основа на нарочно искане съдът установи, че са налице условията на чл.370 НПК, се пристъпи на основание чл.252 ал.1 НПК към незабавно разглеждане на делото.

Съдебното производство се проведе по реда на глава XXVII НПК. Подсъдимията призна изцяло фактите изложени в ОЧ на ОА и се съгласи да не се събират доказателства за тези факти. При наличие на условията на чл.372 ал.4 НПК вр. чл.371 т.2 НПК, съдебния състав постанови, че при постановяване на присъдата ще ползва самопризнанията без да събира доказателства за фактите изложени в ОЧ на ОА.

Прокурорът пледира за постановяване на осъдителна присъда и за налагане на наказания лишаване от свобода и глоба в размери над минималните и под средните предвидени в закона, с приложението на чл.66 НК, и налагане на пробационна мярка в изпитателния срок.

Защитникът на подсъдимият моли за определяне на минимално наказание лишаване от свобода на основание чл.58а и чл.55НК, изтърпяването на което да се отложи за срок от пет години. Не счита за нужно определяне на пробационна мярка.

В правото си на защита и в последната си дума подсъдимия няма какво да каже.

Признатите от подсъдимият факти, изложени в ОА са следните:

Подс. Демиров е получил 83бр. парични преводи през периода 2017 г. - 2023 г., чрез международните системи за експресни парични преводи „Western Union“, „MoneyGram“ и „Изипей“ АД от различни лица, живеещи в

чужбина. Паричните средства е изтеглил от офиси на банките в страната, както и от офиси на фирмите подагенти (обменни бюра) работещи със Western Union, MoneyGram. Средствата са изпратени основно от лица живущи в Кралство Испания и Република Турция. Western Union („Уестърн юнион“) е международна система за експресни парични преводи, при която сумите се превеждат по банков път и се получават лично. Изпращача посочва имената на получателя, от коя държава е, размера и валутата на превода (лева, евро или щатски долари). Лицето, което получава сумата трябва да представи документ за самоличност -лична карта, задграничен паспорт или свидетелство за управление на моторно превозно средство, както и уникален десет цифрен код (съобщен му от изпращача). Представителство при тази услуга не се допуска. Системата за парични преводи MoneyGram („МъниГрам“) е напълно аналогична на Western Union. Разлика има само в цифрите на референтния номер. При системата MoneyGram цифрите на този номер са осем.

Получавал сумите след проведени разговори по телефон и интернет с лицата, които са ги изпращали, заради финансовите затруднения на семейството му. Тези пари били изпращани като дарение и срещу тези пари не е имало никакви обещания за насрещна престация. Хората ги изпращали доброволно по тяхна преценка, в размер какъвто преценят, като не са искали нищо от него и от съжителстващата с него на семейни начала Татяна Христова, както и не е ставало въпрос за тяхното връщане. Получаването е безвъзмездно.

Подсъдимият не е работил по трудов договор за периода.

Съгласно Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на община Дулово, при дарения се начислява данък в размер на 3.5% за периода до 2020г., а от 2021г. данъкът е 5 %.

От заключението на назначената Съдебно- счетоводна експертиза е видно, че поради промените в ЗМДТ, в сила от 01.01.2019 г., получените през 2019 г. преводи не подлежат на деклариране и облагане по ЗМДТ. Същото важи и за получените преводи през 2018 г., чийто срокове за деклариране и плащане изтичат през 2019 г. Тези суми не са включени при изчисляване на данъчното задължение по ЗМДТ и Наредбата на община

Дулово. Общият размер на получените суми е 143 837.23лв. Общата сума на начисления данък по ЗМДТ е 7157,64 лв.

По години, представените от експертизата данни, се обобщават в следната таблица:

година	Брой преводи	Получени суми в лв.	законна лихва	
			данък ЗМДТ	към 01.03.2023 г.
2017	1	88,21	3.09	1.80
2018	4	2096.45	73.38	36.97
2020	1	97.60	3.42	1.06
2021	37	75074.30	3753.72	750.14
2022	39	65849.60	3292.48	363.74
2023	1	631.07	31.55	0.49
Общо	83	143837.23	7157.64	1154.20

Първият превод е получен на 04.12.2017г., а последният на 28.04.2023г.

Подсъдимият не е подавал данъчни декларации в местната община, в двумесечен срок, за всяка една от получените суми и не е заплащала данък върху получените суми.

Признанието на фактите се подкрепя безспорно от събраните по надлежния процесуален ред писмени и гласни доказателства и доказателствени средства, които съдът кредитира изцяло поради тяхната непротиворечивост-обяснения на подсъдимия, свидетелство за съдимост, ДСМПИС, справки за извършени преводи и др. справки, банкови извлечения, писма, заключение на ССЕ и други писмени доказателства приобщени по реда на чл.283 НПК

Получените суми следва да се приеме, че са дарени. В този смисъл са обясненията на подсъдимия, че са му изпращани за да бъде финансово подпомогнат, и поради липса на доказателства в обратната насока, например за измама, причина да не им се даде вяра липсва. Обясненията не могат да бъдат и насрещно проверени, поради недостатъчност на индивидуализиращите данни на изпращачите.

Основният фактически извод посочен в обвинителният акт се подкрепя от заключението на ССЕ, а именно, че за процесният период, подсъдимият е получил суми по общо 83 превода, които е следвало да декларира в местната община и да внесе дължимия 3.5%, съответно 5% местен данък. Сумите са получавани в евро, долари и в лева, като експертизата подробно е посочила получените в отделните банки и финансови институции по дати и размер суми, изчислени и в левовата им равностойност.

При решаване на въпросите залегнали в разпоредбата на чл.301 НПК, се налагат следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл.44 ал.1 от ЗМДТ обект на облагане с данък са имуществата придобити по дарение, а според ал.2- подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имуществата, поради което за подсъдимият е съществувало задължение за

деклариране на получените средства. Разпоредбата на чл.49 ал.3 от същия закон вменява в задължение на получилите безвъзмездно имущество да подадат декларация за облагането му с данък и заплащане на определения данък в *двумесечен срок* от получаването му, като данъкът се заплаща в общината по постоянния адрес на данъчно задълженото лице.

Имайки предвид датите на първия и последният паричен превод, и двумесечния срок за подаване на съответната декларация за всеки от тях, то периода на деянията е от 05.02.2018г. до 29.06.2023г.

За нито една от получените суми подсъдимият не е подал декларация в законовия срок и съответно не е заплатил дължимият данък.

Обвиненото лице е заявило незнание на задължението за деклариране, но незнанието не изключва умишъл. Незнанието на закона не извинява незнаещия /*Ignorantia juris non excusat*/ и това е основополагащ принцип на правото под формата на законова, необорима и обща презумпция. Юридическото измерение на този основен правен принцип е разпоредбата на чл.5 ал.5 от Конституцията, съгласно който всички нормативни актове се публикуват. Като гражданин на Република България, подсъдимата има не само права, но и задължения, едно от които е заплащането на данъците. Това задължение отново е разписано във върховния ни закон- чл. 60 ал.1, който гласи *Гражданите са длъжни да плащат данъци и такси, установени със закон, съобразно техните доходи и имущество*.

Ето защо, въз основа на всичко гореизложено, съдът приема, че с бездействието си подсъдимият обективно е осъществила състав на престъплението по чл.255 ал.1 т.1 вр. с чл.26 НК, тъй като не е подал съответните декларации по чл.49 ал.3 ЗМДТ и не е декларира нито едно от получените дарения, като по този начин е избегнала установяване и плащане на данъчни задължения в размер на 7157.64, които според чл.93 т.14 НК покриват признака „големи размери”. Всяко едно от тези 83 броя деяния, поотделно осъществява един и същ състав на това престъпление, извършени са през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, като последващите се явяват продължение на предшестващите от обективна и субективна страна, поради което и престъпленията са извършени в условията на чл.26 НК.

От субективна страна престъплението е извършено умишлено, с пряк умишъл. Подсъдимият е съзнавал, че с неподаването на декларацията ще се избегне установяването, а оттам и плащането на дължимите данъци върху получените като дарения суми.

ПО НАКАЗАНИЕТО:

При определяне вида и размера на наказанието съдът е длъжен да се съобрази с императивната разпоредба на чл.373 ал.2 НПК, като приложи чл.58а НК. След преценка за липса на условията на чл.58а ал.4НК, наказанието се определи съгласно разпоредбите на Общата част на НК.

Като смекчаващи вината обстоятелства съдът отчита чистото съдебно минало, оказаното съдействие в ДП за разкриване на обективната истина по делото, семейното и материално положение на лицето, а като отегчаващи - многобройността на отделните деяния-83, извършването им в значителен период от време, а именно шест години. Така при условията на чл.54НК съдът определи наказанието лишаване от свобода в размер над минималния и под средния предвиден в закона, а именно две години, като така определения размер на основание чл.58а ал.1 НК намали с 1/3 и наложи окончателно наказание лишаване от свобода за срок от една година и четири месеца. По същият начин е определен и размера от 800 лв на кумулативното наказание глоба.

Съобразявайки размерът на наказанието лишаване от свобода, липсата на осъжданост и личността на подсъдимия, съдът намира, че постигането на поправимост е достижимо и без ефективното изтърпяване на наложеното наказание, поради което и на основание чл.66 ал.1 НК изтърпяването е отложено за срок от четири години. Този дълъг срок за въздържане от престъпно поведение ще е достатъчна гаранция за постигане на необходимия възпиращ и предупредителен ефект спрямо подсъдимия, предвид опасността по чл.68 НК за привеждането на наказанието в изпълнение

Предвид изхода на делото и на основание чл.189 ал.3 НПК подсъдимият е осъден да заплати разноските направени в хода на ДП.

Водим от тези съображения съдът постанови своята присъда.

СЪДИЯ: